

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
14. juni 2001

Sag T-230/99

Hans McAuley
mod
Rådet for Den Europæiske Union

»Tjenestemænd – udnævnelse i form af forfremmelse – annullation – sammenligning af fortjenester – åbenbart urigtigt skøn«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II - 583

Angående: Påstand om annullation af afgørelser truffet af generalsekretæren for Rådet den 15. december 1998 henholdsvis om ikke at udnævne sagsøgeren til chef for den engelske oversættelsesafdeling i Direktoratet for »Oversættelse og Dokumentfremstilling« under Generaldirektoratet »Administration – Protokol« og til sprogkonsulent i samme afdeling og om udnævnelse af B. og K. i de nævnte stillinger.

Udfald: Rådets afgørelser af 15. december 1998 om at udnævne K. til sprogkonsulent i den engelske oversættelsesafdeling og afslå sagsøgerens ansøgning om ansættelse i denne stilling annulleres. I øvrigt frifindes Rådet. Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler 50% af sagsøgerens omkostninger. Sagsøgeren bærer 50% af sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – stillingsopslag – sammenligning af fortjenester – opfyldelse af betingelserne i stillingsopslaget – domstolskontrol – rækkevidde (Tjenestemandsvedtægten, art. 7)

2. Tjenestemænd – forfremmelse – klage fra en kandidat, der ikke blev forfremmet – afgørelse om afvisning – begrundelse – rækkevidde (Tjenestemandsvedtægten, art. 25, stk. 2, art. 45 og art. 90, stk. 2)

1. Med henblik på at efterprøve, om ansættelsesmyndigheden har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af ansøgenes fortjenester i forbindelse med besættelse af en ledig stilling – hvilken vurdering sker på baggrund af de betingelser, der fremgår af stillingsopslaget – tilkommer det ikke Retten at sætte sin egen vurdering i stedet for ansættelsesmyndighedens vurdering. Retten skal derimod efterprøve, om administrationen – med hensyn til de overvejelser, der kunne ligge til grund for dens vurdering – har holdt sig inden for rimelige grænser og ikke har misbrugt sin kompetence på et åbenbart urigtigt grundlag.

(jf. præmis 33)

Henviſning til: Domstolen, 21. april 1983, sag 282/81, Ragusa mod Kommissionen, Sml. s. 1245, præmis 9; Retten, 20. september 2000, sag T-220/99, Behmer mod Parlamentet, Sml. Pers. I-A, s. 187, og II, s. 851, præmis 32.

2. Ansættelsesmyndigheden er ikke forpligtet til at begrunde sine afgørelser om forfremmelse, hverken over for adressaterne, der ikke kan klage over disse afgørelser, eller over for de ansøgerne, der ikke bliver forfremmet, for hvilke en sådan begrundelse kunne være skadelig.

Mens ansættelsesmyndigheden således ikke er forpligtet til at begrunde sine afgørelser om forfremmelse, er den derimod forpligtet til at begrunde en afgørelse om afvisning af en klage, der indgives i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, af en ansøger, der ikke er blevet forfremmet, idet begrundelsen for denne afgørelse formentlig falder sammen med begrundelsen for den afgørelse, som klagen var rettet imod.

Denne forpligtelse til – i det mindste i forbindelse med afvisningen af klagen – at begrunde en omtvistet afgørelse om forfremmelse har til formål dels at forsyne den pågældende med et tilstrækkeligt grundlag for at kunne vurdere, om den bebyrdende forvaltningsakt er lovlig, og dermed om afgørelsen bør anfægtes ved Retten, og dels at sætte Retten i stand til at udøve kontrol af dens lovlighed. Da forfremmelser foretages på grundlag af en udvælgelse, må begrundelsen for afvisningen af klagen kun vedrøre spørgsmålet, om de retlige betingelser, der i vedtægten er fastsat for proceduren, er opfyldt. Ansættelsesmyndigheden er navnlig ikke over for den ansøger, der ikke er kommet i betragtning, forpligtet til den sammenlignende vurdering, den har foretaget mellem ham og den ansøger, der er blevet udvalgt til forfremmelse, og heller ikke til i detaljer at beskrive den måde, hvorpå myndigheden har vurderet, at den udnævnte ansøger opfyldte betingelserne i stillingsopslaget. I forbindelse med afvisningen af klagen er det tilstrækkeligt, at ansættelsesmyndigheden over for den berørte tjenestemand oplyser det individuelle og relevante motiv til, at han har fået afslag på sin ansøgning.

(jf. præmis 50, 51 og 52)

Henviſning til: Domstolen, 30. oktober 1974, ſag 188/73, Grassi mod Rådet, Sml. s. 1099, præmis 11 og 12; Retten, 3. marts 1993, ſag T-25/92, Vela Palacios mod ØSU, Sml. II, s. 201, præmis 25; Domstolen, 9. december 1993, ſag C-115/92 P, Parlamentet mod Volger, Sml. I, s. 6549, præmis 22; Retten, 29. maj 1997, ſag T-6/96, Contargyris mod Rådet, Sml. Pers. I-A, s. 119, og II, s. 357, præmis 148; Retten, 18. december 1997, ſag T-142/95, Delvaux mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 477, og II, s. 1247, præmis 84; Retten, 19. februar 1998, ſag T-3/97, Campogrande mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 89, og II, s. 215, præmis 112; Retten, 21. september 1999, ſag T-157/98, Oliveira mod Parlamentet, Sml. Pers. I-A, s. 163, og II, s. 851, præmis 52.